

Milí naši čitatelia!

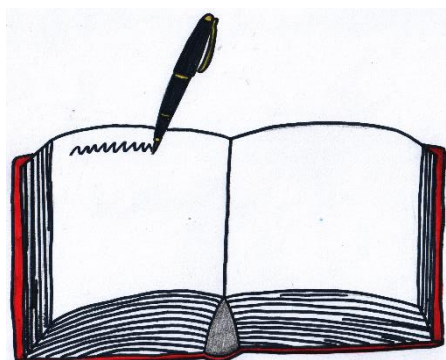

Veru, je to tak! Sme tu znova s našim školským časopisom! Jesenné číslo Lomničana je tu, milí priatelia! Ešte si matne spomínam na posledný editoriál z mája 2016, kde som sa s Vami, milí naši čitatelia, lúčila a priala Vám príjemné prázdniny a nezabudnuteľné zážitky, o ktoré sa potom s nami podelíte...

A ani sme sa nenazdali a už je (a riadne) rozbehnutý nový školský rok. A keby len rozbehnutý...Pomaličky sa približujeme k najkrajším sviatkom v roku - a to znamená, že pomaly ale isto aj k ukončeniu 1. polroka. No, dobre, nehnevajte sa, že sa tak ponáhľam, ale sami vidíte, ako ten čas letí. Nebojte sa, vianočné sviatky na Vás ešte len čakajú a s nimi aj leňošenie pri tradičných rozprávkach, zdobenie stromčeka, papkanie koláčikov či iných dobrôt a, samozrejme, darčeky...No, pevne verím, že nielen takto si predstavujete svoje zimné prázdniny.. Zdá sa, že Pani Zima to tentokrát myslí vážne a nenechá nič na náhodu. Keď zima, tak nech teda poriadna! Tým so Vám chceta naznačiť, aby ste nezabudli na pohyb na čerstvom vzduchu! Zdá sa, že lyžovačka i sánkovačka bude poriadna a aj snehuliakov bude z čoho stavať... (Dúfam, že žiadne oteplenie sa nechystá...)

Tak teda, na čo sa môžete tešiť? Nuž, naša ponuka je rôznorodá. Taká, na akú ste si zvykli v minulom školskom roku. Nájdete tu prázdninové príbehy, vlastnú poetickú i prozaickú tvorbu, niečo z aktivít a podujatí našej školy, rozličné zábavy i rady. A tiež sa všeličo nové dozviete a ešte sa aj zasmejete... Myslím, že príjemnou súčasťou písaného slova budú aj krásne kresby našich talentovaných žiakov. Tak, čo ešte dodať? To, čo bolo úplne v prvom prihovore? Znelo to dobre...Takže, pekne si sadkajte a začnite čítať...

Vaša šéfredaktorka

Začiatok školského roka

Začiatok školského roka sa niesol vo veselej atmosfére. Najviac sa asi tešili prváci, ktorých čaká 9-ročná cesta poznania od prvých písmen cez čítanky až po prijímacie pohovory na strednú školu. Tento deň bol síce upršaný ale zato radostný. Všetci žiaci a učitelia sa stretli v kine. Tam ich privítala pani učiteľka Fleischerová. Ďalej nasledoval prednes. Báseň s názvom *Škola volá* nám predniesla Barborka Sálusová z 3.A. Potom sa žiakom prihovorila pani riaditeľka L. Baloghová, ktorá vyzvala deviatakov, aby prišli na pódium predstaviť nových prváčikov. Prváci dostali darčeky a spoznali svoje pani učiteľky. Potom sme všetci odišli do školy a so svojimi pani učiteľkami potom do tried. Prváčikovia konečne spoznali svoju novú školu. Tak, prvý deň máme za sebou a škola sa môže začať!

Katarína Ambrózová, 5.A

Janka Hurajtová, 5.A

Perfect day

It's cold, cold, cold,
I'm jumping on the rope,rope,rope.
It's cold, cold, cold,
I'm in the Borymall, mall, mall, mall.
It's cold, cold, cold,
I'm in the shopping mall, mall, mall.
It's cold, cold, cold,
I'm small, small, small.

It's sunny, sunny, sunny,
You are funny, funny, funny.
It's sunny, sunny, sunny,
This is my perfect day.
It's sunny, sunny, sunny,
I'm funny, funny, funny.
This is my perfect day !!!

Lívia Mrugová 5.A

Super prázdniny!

Cez letné prázdniny si naša rodina naplánovala dovolenku pri mori. Vybrali sme si destináciu Chorvátsko. Počas cesty som videl veľa zaujímavých vecí. Naša trasa viedla cez Maďarsko, kde sme asi o štvrtú hodinu ráno mali prestávku na odpočívadle. Naraňajkovali sme sa a pokračovali sme v ceste. Ale, čo sa nestalo? Praskla nám pneumatika. Tak sme ju museli vymeniť. Zmokli sme, takže sme nešli nikam, len sa ubytovať. Na ďalší deň sme sa naraňajkovali a tešili sme sa na výlet. Naplánovali sme si ostrov Brač, kde pôsobil ako lekár slovenský spisovateľ Martin Kukučín. Nalodili sme sa na trajekt a asi po hodinke plavby sme dorazili do cieľa. Tam sme sa odfotili aj pri dome, v ktorom žil Martin Kukučín. Je na ňom aj pamätná tabuľa. Doma mám z tohto výletu aj zaujímavé fotky. Samozrejme, že sme sa na ostrove aj okúpali. Potom sme sa vrátili do penziónu. Chorvátsko mám veľmi rád a dúfam, že sa tam aj na budúce leto vyberieme.

Samko Martyňuk, 4.A

Prázdniny v Amerike

Prázdniny v Amerike boli pre mňa úplne novým zážitkom. Cestovanie na takú diaľku som ešte nezažila a veľmi som sa tešila na nové zážitky. Dlhého letu som sa neobávala, verila som, že ako vždy celú cestu prespím. A nebolo to inak ani tentoraz. Nevedela som, čo očakávať od tejto krajiny, keďže som tam ešte nebola a neboli tam so mnou ani rodičia. Ale mala som výhodu, že tam roky žije moja teta a krstná mama, u ktorej som mala bývať. Takže, odštartovali sme z letiska v Budapešti a pristáli sme priamo v Kanade, v meste Toronto. Odtiaľ sme sa museli „prepracovať“ autom do USA, do mesta Detroit. Na hraniciach

nechýbali policajti, tak ako to poznáme z filmov - odtlačky prstov, preverovanie. Detroit je priemyselné mesto, kde sídlia veľké podniky na výrobu áut ako je FORD, CHRYSLER, CHEVROLET, GENERAL MOTORS. Pracuje tu mnoho ľudí, ale za posledné desaťročie sa toto mesto zmenilo, aj keď stále tu sídlia veľké podniky, práce je menej a cítiť tu nezamestnanosť, s čím súvisí aj kriminalita tohto mesta. Našťastie, ja som nič také nezažila, pretože sme bývali ďaleko od tejto časti mesta a aj teta sa obľúkom vyhýbala starej časti hlavného centra. Zažila som len tú dobrú stránku Ameriky - pekné a hlavne veľké autá, domy, príjemných ľudí.. Americká architektúra je trochu iná ako naša. V centre miest sú vysoké domy, mrakodrapy, sídla firiem, je to tam prehustené. V odľahlejších častiach sú prízemné stavby, domy v pekných upravených štvrtiach s množstvom zelene. Je tam aj veľa jazier, okolo ktorých sú postavené domy. Ale prázdniny v americkom štýle neboli len taká prechádzka – aby ste si nemysleli. Každý deň som chodievala na tréningy tenisu do klubu LIFE TIME medzi 20 detí, ktoré hovorili len po

anglicky. Z toho som mala poriadny strach..... Trvalo mi to asi dva týždne, kým som si zvykla na ich rýchlu angličtinu, aby som ako tak vedela zachytiť slová. Ale mali so mnou trpezlivosť a snažili sa rozprávať pomalšie. Zažila som kopec srandy, ale som si aj „zamakala“... Bála som sa, že nezapadnem, že sa na mňa budú dívať „cez prsty“, že som cudzinec. Ale nebolo sa čoho báť. Američania mi dávali najavo, že aj keď nie som ako oni, môžem sa s nimi kamarátiť. V závere pobytu som sa cítila, ako keby som bola jednou z nich. Byť v tejto krajine sa ale bez pravidiel nedá. Prvé pravidlo bolo - nedívať sa veľmi dlho na černochoch. Druhé - nehovoriť slovo *fakt*, lebo to môže znamenať niečo iné ako u nás. A po tretie - nediviť sa, keď nikto nechodí vonku peši, lebo tam sa chodí len na autách. Jasné, že som to musela akceptovať. V Amerike je systém tréningovania lepší ako u nás, takže som viac „makala“, a to sa oplátilo. Vyhrala som prvé miesto

v turnaji, ktorý sa usporiadal v závere kempu a prezradím vám, že je to moje prvé miesto. Potom som naozaj pár dní len tak oddychovala, jedla zmrzlinu z kýblika, chodili sme po veľkých obchodných centrách a tak. Ani neviem ako a už bol čas na návrat domov. Cestou späť sme si urobili výlet na Niagarské vodopády, ale z kanadskej strany, čo bolo úchvatné. Stihli sme si aj prezrieť centrum Toronta v Kanade. Tieto prázdniny boli tie najlepšie nielen preto, že som ochutnala americké sladkosti, ale hlavne kvôli novým zaujímavým ľuďom, ktorých som tu stretla. ĎAKUJEM ☺

Nina Celušáková, 7.A

Zjazd bicyklom zo Štartu

Štart pod Skalnatým plesom - iste viete, aké je tam strmé stúpanie. Kým tam vyjdete na bicykli, tak to trvá aj pol hodiny. Ale ten zjazd stojí za to! Záleží na tom, či idete rýchlo alebo pomaly. Ak idete rýchlo, to má iné grády, než keď idete pomaly. Keď idete zjazdiť Štart, tak musíte brzdiť v každej zákrute. Pred začiatkom jazdy som sa nebál, lebo podobný adrenalín som mal aj vtedy, keď som sáňkoval na športových saniach. Bicyklovať dole zo Štartu bol môj nápad a spolu so mnou išli aj môj otec a brat. Chcel som sa pozrieť na cyklistiku z iného uhla pohľadu. Už ma nebavilo jazdiť rovinaté úseky.

Adam Jarčuška, 4.A

Moje pocity z jazdy

Pri jazde zo Štartu som sa cítil, ako keby som chytil druhú dávku adrenalínu (v porovnaní s jazdou na saniach). Keď som sa pustil dole na bicykli, tak som si myslel, že som išiel rýchlejšie, ako keď som sáňkoval. Tá jazda mala fakt grády! Po prvých metroch jazdy som musel kričať na ľudí: „Pozor!“ Našťastie ich nebolo veľa, lebo Štart sme šli zjazdiť podvečer. Prišla prvá zákruta, po jej prejení som mierne zišiel z cesty, ale našťastie som bol blízko asfaltu. Rýchlo som sa dostal späť na cestu, nespánikáril som a bez pádu som pokračoval v jazde. Po prvej zákrute som nemyslel na nič iné, len na to, že v každej zákrute mám brzdiť a že na rovinke môžem pustiť brzdú. Potom to šlo ako po masle. Len na jednej zákrute som dostal šmyk, ale znova som nespánikáril. Povedal som si, že keď som zvládol rovinku za prvou zákrutou, tak zvládnem aj mierny šmyk. Dole som čakal na otca a na brata. Ak by som mohol, tak by som vymyslel nový šport a to cestný zjazd na bicykli. Myslím si, že som šiel na bicykli rýchlo ako diabol, ale Štart som zjazdil vďaka skúsenostiam zo sáňkovania. Možno mi to raz pomôže aj pri robení si vodičského preukazu...

Matúš Jasenčák, 8.A

Halloween v našej škole

Dňa 27.10.2016 sa v našej škole uskutočnila akcia Halloween. Každý žiak prišiel v maske. Žiaci deviatej triedy si pre deti v našej škole pripravili bohatý program. Ako prvé bolo vyhodnocovanie masiek. Najkrajšie masky boli odmenené sladkosťami. Nasledovala krátka diskotéka. Deviataci si pre strašidlá pripravili hru s názvom „poklad.“ Naše školské strašidlá boli zadelené do družstiev a poklad sa mohol začať hľadať. Čakali ich rôzne stanovišťa a na každom museli splniť úlohu. Každé družstvo dostalo odmenu. Žiaci druhého stupňa vyrezávali tekvice. Pre žiakov prvého stupňa boli pripravené rôzne hry ako napríklad domino, pexeso a podobne. Všetci sme dostali buchty a čaj. Na záver strašidlá tancovali a zabávali sa. Celá akcia dopadla výborne.

Patrícia Harenčárová, 9.A

Na Halloween nezabudneš...

Bolo to ako každé ráno. Zobudila som sa a šla som sa naraňajkovať. Keď mi mama pripomenula, že je dnes Halloween, tak som sa zhrozila. Tento sviatok neznášam. Ľudia si myslia, že sú strašidelní, ale, hádajte čo. Oni strašidelní vôbec nie sú. Och, tento sviatok priam nenávidím. Podľa mňa by sa nič nestalo, keby sa tento sviatok vôbec neoslavoval. Po raňajkách som sa a trielila do školy, lebo ako vždy, nestíham. Prvá hodina a už všetci mleli o Halloweene. A takto to pokračovalo celých 5 hodín. Po škole sme sa s kamarátkou, ktorá Halloween priam miluje, vybrali domov. Ako sme sa rozprávali, tak zrazu mi Nina začala rozprávať niečo divné. Ako keby to nebola ona. Mala čierne oči a hovorila mi niečo o škole a bývalej riaditeľke. Po chvíli Nina prestala rozprávať a spadla na zem. V tom šoku som nevedela, čo mám robiť, a tak som zavolała sanitku. Keď ju niesli do sanitky, jej slová boli „posledné

Soňa Janigová

dvere vľavo“. Domov som kráčala už len sama. Celý deň bol divný a ja som stále rozmýšľala, čo sa stalo Niny, ale nedokázala som to pochopiť. Blížil sa večer, stmievalo sa a bolo na čase ísť na školskú párty. Cestou do školy mi behal mráz po chrbte a veľmi som sa bála. Prišla som ku škole, vydýchla som si, aby som nabrala odvalu a vošla dnu. Párty bola v plnom prúde. Učitelia sa zabávali a žiaci pobehovali po celej škole. Čo iné si priať. Povedala som si, že keď už je ten Halloween, tak si aspoň trochu pozriem školu. Viete, ako to myslím. No predsa potme... Po chvíli som zašla do temnej chodby, ktorú som na škole ešte nikdy nevidela a odtiaľ

sa ozývalo moje meno. Povedala som si, že nebudem strachopud, a tak som do tej chodby vošla. Bolo tam troje dverí. Spomenula som si na slová Niny a vošla do dverí vľavo. Stála tam žena. Vyzerala, ako keby bola pred chvíľou na plastike tváre. Nebol to najkrajší pohľad. Prihovorila sa mi: „Ani ja nemám rada Halloween a viem, že ani ty ho nemáš rada. Inak by si sem nechodila.“ Zdala sa mi čudná... Zrazu som si všimla jej menovku. Bolo na nej napísané riaditeľka. V ruke držala macka, ktorého ovládala očami. Pomaly sa ku mne priblížila a povedala: „Chyť sa toho macka a budeš žiť šťastne až do smrti.“ Nestihla som nič urobiť a zrazu som už nebola na tomto svete. O pár dní ma začali hľadať. Ale márne. Tá chodba sa tu zjavuje len na Halloween...

Nina Celušáková, 7.A

Návšteva veľvyslanca USA

Mr. Adam H. Sterling

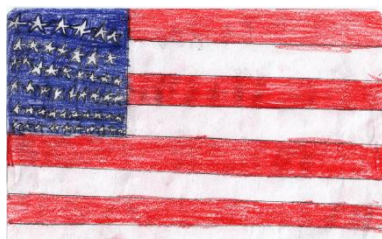
Dňa 21.10.2016 nás navštívil veľvyslanec Spojených štátov amerických (United States of America) na Slovensku pán Adam H. Sterling. Podelil sa s nami o množstvo zaujímavých informácií týkajúcich sa národných parkov v Amerike. Dozvedeli sme sa napr. o ukrytej podzemnej sopke pod národným parkom Yellowstone, o sesterskom národnom parku Vysokých Tatier v USA i to, že rozloha národných parkov v USA je 7-krát väčšia ako Slovensko.

Pán Sterling hovoril po anglicky tak jasne, že skoro všetci zúčastnení žiaci mu perfektne rozumeli. Po prednáške prišiel čas na otázky. Ešte pred kladením otázok nás pán veľvyslanec motivoval knižkami o národných parkoch USA. Na otázky „všeteho“ druhu nám odpovedal. Zdôveril sa nám aj s tým, že plánuje

ponavštevovať Slovensko i absolvovať túry vo Vysokých Tatrách. Je super, že si vybral práve našu školu. Po prednáške p. Sterlinga sa slova ujal ochranár a filmár Erik Baláž (zaniietený ochranca medveďov). On nám pre zmenu porozprával o histórii vývoja prírody v Európe, pričom sa zamerával na prehistorické živočíchy na Slovensku. Je veľká škoda, že sme s p. Sterlingom a p. Balážom nemohli stráviť viac času, pretože obe prednášky boli skutočne veľmi pútavé.

Aj touto cestou by sme chceli poďakovať obidvom pánom a hlavne našej zahraničnej návšteve.

Zroj obrázku p. Sterlinga- webside of American embassy

Šimon Hlinka, 3.A

Jakub Budaj, 8.A

Denník kapitána Chalmersa - I.časť

12.4.1816 (štvrtok)

Už keď mi oznámili, že sa budem plaviť z Anglicka na Kubu loďou St. Anne, nemal som z toho dobrý pocit. Keď mi ukázali trasu mojej plavby, okamžite som chcel odmietnuť. Nejaké štyri dni som sa mal plaviť cez Bermudský trojuholník. Ja aj sir Edward Paulwin, starý obchodník, sme dobre vedeli, že v Bermudskom trojuholníku sa strácajú lode. Okamžite som to sirovi Edwardovi povedal. Moju poznámku akoby prepočul, len hodil na stôl štyri mešteký plné zlatých lesklých mincí. „Chalmers, dvetisíc zlatých, keď pôjdete, ďalších dvetisíc, keď sa doplavíte na Kubu a päťtisíc, keď sa vrátite,“

Katarína Ambrózová, 6.A

povedal a otočil sa na opätku, akože chce odísť. Jeho štedrú ponuku som nemohol odmietnuť. Prerátal som si to a vyšlo mi, že sir Edward Paulwin mi chce za jednu plavbu zaplatiť deväťtisíc zlatých. „Koho si so sebou beriete?“ spýtal sa sir Paulwin. „Určite si beriem Benedikta Karlтана, Felixu Hubryho, Eddyho Jacksona a Simona Burtlon pôjde tiež. A koľko zaplatíte im?“ spýtal som sa. „Polovicu toho, čo vám. To je štyri a pol tisíc zlatých,“ oznámil. „A vyrazíte zajtra,“ dodal. „Tak narýchlo nezoženiem posádku ani zásoby, sir Paulwin,“ bránil som sa. „Budete musieť, kapitán Chalmers,“ povedal podráždene a odišiel.

13.4.1816 (piatok)

Piatok 13. - vraví sa, že tento deň je nešťastný. Podarilo sa mi zohnať posádku aj stravu. Prekvapilo to aj mňa samotného. Benediktovi, Felixovi a Simonovi som poslal list a dúfal som, že prídu. Prísť museli,

dostavili sa. Eddyho som navštívil sám. Stravu zasponzoroval sir Paulwin, ale musel som na neho veľmi tlačiť. Sir Paulwin mi prideliť ešte plavčíka Foga a kuchára Jarvisa. Vyplávali sme o šiestej ráno. St. Anne bola jednou zo starších lodí, a preto som mal aj trocha obavy, či zvládne dlhú cestu. Na prípadné opravy nebol čas, veď plavba bola dohodovaná o štvrtej poobede 12. a vyplávať sme mali o šiestej ráno

na Ďalší deň. Oprava bola vylúčená, opravovalo by sa do noci. Vytiahla sa kotva a my sme začali mávať svojim rodinám.

13.4.1816 (hlboká noc)

Je zlá noc. Sklad s potravinami niekto sčasti vylúpili. Mne bolo jasné, že je to niekto z mojej posádky. Otázkou bolo - kto? Na to som zatiaľ nepoznal odpoveď. Lúpež zistil Fogo, s ktorým som sa dohodol, že každé dve hodiny prezrie loď. Ihneď ma zburcoval. Teraz kontrolujeme napáchané škody. Zmizli nám štyri debničky plné rýb a osem nádob plných vody. Nechápem, ako to mohol lupič odniesť. Odrazu sa ozvalo rinčanie skla. Niekto bol v kormidelni! Keď sme tam dobehli, dvere boli vyrazené a kormidlo odtrhnuté z trámu, na ktorom bolo. Teraz nebolo možné kormidlovať loď. Boli sme odovzdaný na milosť a nemilosť bohom vody!

Nečakané vystúpenie

Adela má 12 rokov. Je zo Slovenska a miluje Justina Biebera a jeho song Cold water. Sníva o tom, že raz pôjde na jeho koncert. Zapája sa do všetkých súťaží, ktoré s ním nejako súvisia. Má všetky jeho albumy, tričká, knihy, prosto všetko s JB. Raz jej do izby popod dvere dal niekto obálku. Myslela si, že je to len niečo zo školy. Otvorila ju a boli tam 3 lístky na Justinovo turné Purpose vo Viedni. Celá rozjašená bežala dolu schodmi a povedala mame, že jej ďakuje za lístky. Mama sa na ňu pozrela a povedala, že žiadne lístky nekúpila. Adela zistila, že vyhrala 3 lístky do VIP zóny! Tak sa teda vybrali na cestu. Ubytovali sa v hoteli. Večer sa začal koncert, samozrejme, s oneskorením. Dostali priepustky a vošli dnu. Mali veľké šťastie, lebo sa stretli s JB zoči-voči. Justin sa spýtal Adely na meno.

Števo Kotsch, 9.A

Odpovedala mu a aj sa spolu odfotili! Nakoniec zistila, že je to perfektný chalan a stali sa z nich priatelia. Jeho koncert bol neopísateľný. Adela si s ním odvtedy si s ním píše takmer každý deň a teší sa zase niekedy na jeho koncert...

Lívia Mrugová 5.A

O chlapcovi, ktorý neveril

Žiaci 3.A triedy

Samuel bol Američan. Bol to normálny chlapec. Teda, až na jednu vec. Neveril... Neveril, že Santa Claus existuje. No povedzte?! Je toto normálne? Keby neexistoval Santa Claus, kto by nosil darčeky do číziem a pod stromček? Kto by sa občerstvil sušienkami a mliekom? Kto? Samuel mal na to inú odpoveď. Človek. Aký? Určite nie Santa. Normálny človek bez červenej čiapky s brmbolcom, bez červeného kožucha... nosí ich človek, ktorý nejazdí na saniach ťahanými sobmi. A prišiel ten deň. Podľa Samuela, deň plný klamstva - Štedrý deň. Tento 11-ročný chlapec sa práve dnes rozhodol, že nosiča darčiek dolapí. Nevedel, že jeho nočné dobrodružstvo dopadne úplne inak ako si predstavoval... Samuelova mama chlapca uložila spať. Zdalo sa jej, že chlapec zaspal podozrivo rýchlo. Jej syn sa totiž iba tváril, že spí. Samuel ležal na posteli a čakal, kým jeho rodičia zaspia. Pod vankúš si zobral baterku. Bolo asi jedenásť hodín, keď chlapec zbehol do obývačky. Posadil sa do tieňa a čakal na nočného návštevníka. O pol jednej na dvore pristáli sane. Sane? Sane! Návštevník prišiel. Santa Claus vošiel do domu cez komín. Samuel nič nechápal. Santa Claus nastrkal do číziem darčeky a vrátil sa do saní. Otočil sa k domu a zakýval chlapcovi. Od toho večera Samuel každému tvrdí, že on verí...

Tomáš Sálus, 5.A

Prípud surfistky (alebo tretí prípad Arnolda Vyriešprobléma)

Adela Vlnová surfovala. Jej surf bol nafarbený na fialovo a mal oranžové pruhy. V strede mal vyrezané logo firmy, vlny v kruhu a na vlnách postavu, ktorá surfovala. Adela surfovala, kde sa dalo. Teraz bola na dovolenke. Mala 23 rokov, a preto s ňou šiel iba jej priateľ Peter Kráľ. Ubytovali sa v jednom apartmáne s výhľadom na more. Majiteľka apartmánu sa volala Diana Grállová a bola to veľmi milá pani. Raz ráno sa Peter zobudil. Pretrel si oči a rozhladol sa po byte. Posteľ vedľa neho bola prázdna. Prisahal by, že keď zaspával, Alena tam ešte bola. Divil sa, lebo Alena by najradšej prespala celý deň. Peter prezrel celý byt, ale nenašiel ani odkaz. Šiel sa spýtať pani Grállovej, či ju náhodou nevidela. Nenašiel ani Dianu Grállovú. Okamžite zalarmoval políciu. Na miesto činu dorazil Arnold Vyriešproblém a jeho pomocník Robert Bert. Na údajnom mieste činu nenašli žiadne stopy.

Lucia Volentierová, 9.A

Diana Grállová bežala po chodníku. Pred ňou kráčala Alena Vlnová. Diana si nebola istá, či je to jej pravé meno. Pre vysvetlenie: Diana bola ranné vtáča. Ráno vstala, umyla sa, naraňajkovala sa a išla si na balkón vypiť svoju kávičku. Ako tak stála na balkóne, zbadala Alenu, ktorá vyšla z apartmánu. Dievča si napravilo tričko a Diana Grállová zbadala pištoľ. Rozhodla sa, že Alenu bude sledovať. Diana sa zháčila. Alena podišla k jednému domu a zaklopala na dvere. Vyšiel z nich muž, mohol mať okolo štyridsiatky. V strede hlavy mal plešinu. Zvyšné vlasy boli sivé. Alena zrazu vytiahla pištoľ a zahнала muža do domu...

Keď Arnoldovi Vyriešproblému zazvonil telefón, práve konzultoval s Robertom Bertom prípad dvoch zmiznutých žien. Vyriešproblém zdvihol. Divil sa, keď sa ozvala Diana Grállová. Vraj videla Alenu Vlnovú s pištoľou ohrozovať muža v dome číslo 96. Vyriešproblému všetko razom došlo. Alena Vlnová sa, totiž, nevolala Alena Vlnová ale Rebeka Vigarová, nebezpečná kriminálnička, ktorú Vyriešproblém naháňal dva roky. Muž v dome číslo 96 sa volá Oliver Liverov a bol pod policajnou ochranou. Odhodlal sa svedčiť proti Rebeke v prípade Pavlíny Liverovej, Oliverovej sestry, ktorá zomrela za záhadných okolností. Oliver si myslel, že za smrťou jeho sestry stojí vychovávateľka ich detí, Rebeka Vigarová. Ona hneď po vznesení obvinenia zmizla. Vyriešproblém sa spolu s Bertom ponáhlal Rebeku zatknúť. Všetko dobre dopadlo, podozrenia sa ukázali ako oprávnené a po čase sa našli aj dôkazy.

Tomáš Sálus, 5.A

Trpká skúsenosť. Prvá láska

Arabela bola veľmi slušná a dobré dievča. V škole sa jej darilo a mala jednu veľmi dobrú kamarátku.

Katarína Ambrózová, 5.A

Učila sa rovnako ako Arabela a volala sa Lajla. Bola s ňou často, ale jedného dňa sa Lajla začala správať veľmi divne. Prestala sa učiť, škola ju nebavila a ani nedávala pozor. Arabela sa jej spýtala, či jej niečo je. Ona povedala, že sa dala dokopy s jedným chlapcom. Volal sa Matej. Pozval ju do kina. Povedala mu, že sa stretnú pred kinom o 17:00. „No a s čím je problém?“ nechápala som. Ona nevie, čo si má obliecť... Odišla. Ale ja som išla pred kino obhliadnuť si jej nápadníka. Niečo sa mi na tom nezdalo. Zrazu pred kinom zastal vysoký chalan s hnedými vlasmi a zelenými očami. A vtom som videla prichádzať Lajlu. Zrazu som zmeravela. Mala na sebe tmavomodré šaty a čierne lodičky. Matej ju chytil za ruku a odišli za kino. A posledné, čo som videla bol Lajlin vydesený pohľad. Vrátila som sa domov ale s veľkými výčtkami svedomia. Po asi 2 hodinách mi zazvonil mobil. Pozrela som sa na displej a svietilo tam LAJLA. Zdvihla som a Lajla mi vraví: „Arabela, hneď príď sem! Väčšiu zábavu už nikdy nezažiješ!“ Ja som sa obliekla a letela som za kino. A začala som si opakovať. Nádych, výdych,... Zrazu som uvidela Lajlu s Matejom a ďalšími chalanmi fajčiť. Nevedela som, čo mám robiť. Utekla som. Doma som to povedala mame. Nepovedala mi na to nič. Aj ona ostala v šoku. Ráno som sa bez slov naraňajkovala a odišla do školy. Ale Lajla tam nebola, chýbala tam celý týždeň. Pani učiteľka sa rozhodla zavolať jej mame. Bola som plná očakávania. Zdvihla to a povedala, že Lajla ostala v nemocnici po tom, čo vyfajčila 2 balíky cigariet a opila sa. Po škole som

ihneď smerovala do nemocnice. Lajla tam ležala na urgentnom príjme. Po mesiaci bola znovu v pohode. Sľúbila mi, že sa drog už nikdy nedotkne. A ako skončila jej a partia a vzťah s Matejom? Jej partia s tým po tejto trpkkej skúsenosti radšej skončila. Nezostalo to však bez následkov. Všetci dostali riaditeľské pokarhania. A s Matejom jej to vyšlo perfektne. Rozhodol sa s tým skončiť. Učí sa a má výborné známky.

Lívia Mrugová, 5. A

Čo je to šťastie?

Položila som si otázku. Zamysleli ste sa nad tým? Lebo ja určite nie. Jasné! Napadlo mi po chvíli. Šťastie je to, že mám rodinu, som zdravá a darí sa mi. No, ale všetci také šťastie mať nemôžu. To je smutné. „Život ide ďalej,“ vravievam si. A veľmi si vážim to, že keď dostanem zlú známku, tak po mne mamka nekričí. Je šťastie potrebné v živote? No je. Alebo nie? Ale vieš, čo ma na šťastí najviac teší? To, že každý z nás má aspoň raz v živote šťastie. To je isté. Niektorí ľudia majú šťastie vždy. Iní zas nie. Musíme sa usilovať a učiť sa, aby sme v živote niečo dosiahli a je pri tom potrebné aj šťastie. Preto, ak sa vám niečo nepodarí, to nevádi. Nikto nie je dokonalý ani 100- percentný. Ani najlepší žiak z vašej triedy nemá vždy šťastie, ale potrebné je mať aj nádej. Nikdy sa nevzdávajme! Verme si! Buďme silní! (Prosím, ale nie je dobré, keď si veríte až príliš.) Veď všetko sa dá, ak sa chce. Stačí len snívať. Ale sú medzi nami aj takí, čo sa snažia a nedarí sa im, ale tí sa asi nesnažia dosť. Takže, čo je potrebné, keď chceme mať šťastie ? Veriť si, nevzdávať sa, byť silní a snažiť sa! Dúfam, že sa o to pokúsate aj vy! Určite sa vám to podarí! A ak sa vám to nepodarí, nebojte sa poprosiť o pomoc rodičov. Ja si tých svojich veľmi vážim a chcela by som, aby ste si ich vážili aj vy. Sú tu predsa pre nás, preto, aby nám pomohli. Ja by som sa prostredníctvom tohto článku chcela poďakovať svojim rodičom a tiež im povedať, že si nich pomoc a trpezlivosť veľmi vážim. Dúfam, že som vám aspoň trochu pomohla...

Lívia Mrugová, 5.A

Vianoce - najkrajšie sviatky

Už čas sviatkov prichádza,
Tešíš sa ty, teším sa ja.
Čas sviatkov je tu,
s oplátkami a s troškou medu.

Darčeky už Ježiško chystá,
Podarí sa mu to,
Som si tým 100-percentne istá!

Už dávno listy prečítal,
dávno sa nad nimi zasmial a zapísal.
Vyrobené ich už má,
v jednom vreci čakajú,
Vianoc sa dočkať nemôžu.

Veru, veru kto by ich,
tieto sviatky nemal rád.
O chvíľu už sú tu,
Sviatky pokoja a smiechu.
Veselé Vianoce!

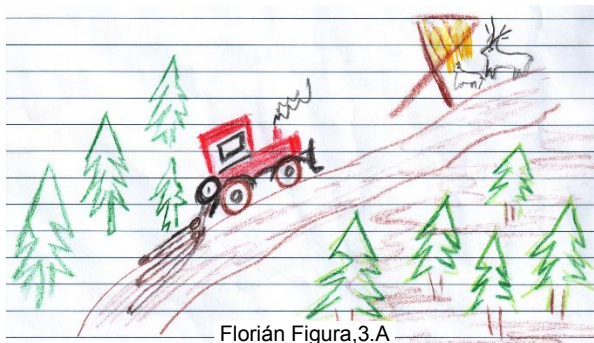
Žiaci 2.A triedy

Lívia Mrugová, 5.A

V lese

Ahojte, kamaráti!

Chcel by som vám porozprávať niečo o práci v lese, ktorú má môj tatko tak rád. Mňa tiež zaujíma. Prázdniny mám veľmi rád, lebo s ním môžem ísť do práce, ktorú vykonáva v lese. Ráno vstávam skoro, ale vôbec mi to nevadí. Hneď sa poobliekam a netreba ma ani napomínať tak, ako keď idem do školy. Tatko je už nachystaný a ide štartovať traktor. Zoberieme si píly a ideme do lesa. Po ceste vidíme srny a jelene pri krmelcoch, kde sa hostia na dobrotách. Keď prídeme na miesto, kde nás čaká ujo horár, ukáže nám stromy označené bielou bodkou. Iste neviete prečo! Preto, lebo je to strom poškodený lykožrútom alebo veternou kalamitou. Takýto strom musíme orezať a potom vytiahnuť traktorom, prípadne koňom. Prečo koňom? Lebo kôň Pejko je súčasť práce v lese, je to veľký pomocník. Ujo horár mi ukázal, ako sa počítajú letokruhy. Keď budem veľký, chcel by som tiež robiť takú prácu ako môj tatko. Je to ťažká práca, ale mne sa veľmi páči a mám ju rád.

Florián Figura, 3.A

Ako sa Matúš zmenil

Bol raz jeden Matúš. Mal 6 rokov. Mamka s ockom trávili veľa času v práci a na Matúša nemali čas. Doma v skrinke mali veľa sladkostí. Matúš bol veľmi pažravý. Každý deň zjedol aspoň 5 lízaniek, jednu čokoládu a niekoľko balíkov cukríkov. Stále priberal a priberal. Sedel doma za počítačom a nechodil von. Jedného dňa mamka zobrala Matúša na preventívnu prehliadku k zubárovi. Zubár ma oznámil, že keď bude jesť toľko sladkostí, príde o všetky zuby. Bol veľmi bledý a obézny. Matúš sa zľakol. Hneď na druhý deň začal športovať, trávil s rodičmi viac času na čerstvom vzduchu a zmenil aj jedálny lístok. Zaradil doň veľa ovocia a zeleniny a obmedzil sladkosti. Tak sa zmenil život Matúšovi aj jeho rodičom.

Viktória Both, 3.A

Martin, Peter a ich susedia

Dvaja kamaráti Martin s Petrom,
stále sedeli za počítačom.
Von vôbec nechodili,
a tak často ochoreli.

Keďže boli ešte malí,
bolo by lepšie, keby boli zdraví.
Za to ich susedia Šimon a Viktória,
veľa času na čerstvom vzduchu trávia.

Adam Hubáč, 3.A

Počítače nemajú
a televízor nepozerajú.
Od nich by ste si príklad mali brať,
pri počítači a telke nesesávajúť.

Nela Drzewiecká, 3.A

Niečo dobré pod zub

Prišli ste domov, v chladničke nič nie je a váš žalúdok sa zviaha v kŕčoch od hladu?! Naše dievčatá minulý rok pripravili kuchársku knihu s jednoduchými receptami. Tu je jeden z nich.

Cesnakovo – syrová pomazánka

Čo potrebujeme:

Cesnak (2-3) strúčiky, syr, 1 Majolenska, rožky

Postup:

1. Do misky si dáme 1 Majolenku a nastrúhaný syr.
2. Ako ďalšie s k tomu pridáme už iba lisovaný cesnak a zmiešame.
3. Potom si to môžeme dať na rožteky, ktoré sú porezané na kolieska a ponúknuť návšteve alebo si to zjesť len tak. ☺

Jakub Budaj, 8.A

Osemsmerovka

C	J	E	D	V	A
A	N	J	A	R	E
K	M	B	E	A	L
R	R	Y	B	K	A
O	S	R	I	A	N

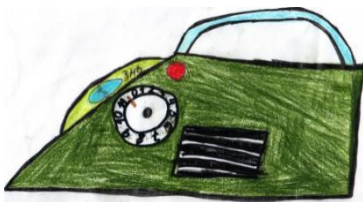
Jed, Vrak, Elan, Raj, Ak, Am, Rybka, Os, Or, Bi, Sy

Hlavné mesto Austrálie _____

Alex Nemec, 7.A

Rada nad zlato

1. Prídete domov a zistíte, že máte na tričku škvrnu od pera. Čo teraz? Ukradnite mame lak na vlasy, nastriekajte ho na škvrnu a ste zachránení.
2. Ak chceme ochrániť nabíjací kábel pred zalomením, pomôže nám guľôčkové pero-respektíve strunka, ktorá sa nachádza v jeho vnútri.

Domácnosť

1. Ako odstránite rozliaty vosk z koberca? Špongiou a múkou nie, cédečkom a práškom do pečiva takisto nie, ale stačí nám žehlička a papier - papier položíme na vosk, ktorý roztopíme žehličkou a vosk nám vsiakne do papiera.

2. Máte už plné zuby bzučiacich potvor, ktoré celý deň lietajú okolo vás? Potrebujete pohár, Arthur Bilgin do ktorého nalejete ocot s trochou čistiacieho prostriedku. Muchy to priláka a v pohári sa utopia. Ideálne je rozostavať si viac pohárov okolo okna, aby ste sa ich zbavili hneď pri vstupe. Patrik Koruna, 7.A

Vieš že...

...Washingtonská deklarácia zaviedla v roku 1918 volebné právo pre ženy v Československu, čím predbehla Spojené štáty (kde bola deklarácia vytvorená), ktoré to právo zaviedli až v roku 1920?

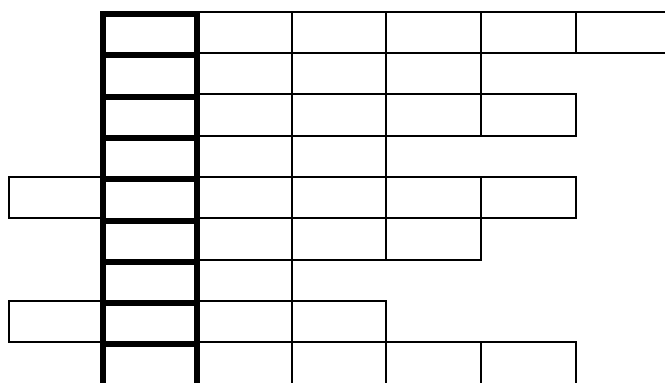
... finálový zápas Dominiky Cibul'kovej na Australian Open v roku 2014 sledovalo vyše 496 000 divákov, čím RTVS prekonal rekord sledovanosti slovenského individuálneho športovca?

... Spitzerov vesmírny ďalekohľad bol navrhnutý tak, aby jeho hmotnosť neprekračovala 50 kg a jeho konštrukcia odolávala extrémne nízkym teplotám až do mínus 268 °C?

- ... slovenskí paraolympionici získali viacej medailí než slovenskí olympionici?
- ... najstarší zachovaný nápis na Slovensku sa nachádza na hradnej skale v Trenčíne a je z roku 179?
- ... kremnická mincovňa je najstarší nepretržite fungujúci podnik na svete?
- ... drevený most v Kolárove je najdlhší most s celodrevenou konštrukciou v Európe?
- ... v Austrálii je viacej oviec ako ľudí? na jedného obyvateľa pripadá 10 oviec?
- ... veľkonočný ostrov sa nachádza 3 300 km od najbližšej pevniny?
- ... pod Nílom pretečie šesťkrát viac vody ako v jeho riečišti na povrchu?

Patrik Koruna 7.A

Krížovka

1. 6. planéta slnečnej sústavy?
2. Aká je slovenská mena?
3. Čím sa píše do zošita?
4. V noci je?
5. Hlavné mesto Nemecka?
6. Oblak inak?
7. Zvuk ovce?
8. Hlavné mesto Švajčiarska?
9. Najväčší štát sveta?

_____ je mesiac kedy sa začína školský rok.

Alex Nemec, 7.A

Prstom na mape

Štáty

Rusko

Rusko je najväčším štátom sveta. Má rozlohu 17 128 426 km². Ruská federácia je deviata najľudnatejšia krajina na svete. V minulosti Rusko bolo súčasťou Sovietskeho zväzu (15 zväzových republík). Jej mena je ruský rubľ.

Hlavné mesto: Moskva

Počet obyvateľov: 146 519 759

USA

Spojené štáty pokrývajú centrálnu časť severoamerického kontinentu a sú treťou najväčšou krajinou sveta (po Rusku a Kanade) a treťou najľudnatejšiu krajinou (po Číne a Indii). USA má 50 štátov. Mena je americký dolár.

Hlavné mesto: Washington

Počet obyvateľov: 310 232 000

Mesto

Sydney (Austrália)

Táto metropola s najväčším počtom kultúr v Austrálii má vyše 600 predmestí pokrývajúcich plochu zhruba sedemkrát väčšiu než je Paríž. Sydney hostilo v roku 2000 letné olympijské hry.

Nella Drzewiecká, 3.A

Počet obyvateľov: 4 505 000

Pamiatky

Veľký čínsky múr (Čína)

V posledných rokoch čínski bádatelia na zmeranie múra použili vyspelú technológiu a zistili, že celková stavba (vrátane odbočiek) má dĺžku 8 851,8 km. Vybudovali ho asi v 6. storočí pred naším letopočtom.

Pyramídy v Gíze (Egypt)

Pyramídy boli vybudované ako hrobky faraóna na ochranu ich mumifikovaných tiel a budú ich sprevádzať na ceste posmrtným životom. Postavili ich asi 2650 rokov pred naším letopočtom. Práce na nich trvali 14 až 20 rokov.

Alex Nemec, 7.A

Guinnessova kniha rekordov

Ako vznikla?

10. novembra 1951 bol Hugh Beaver (generálny riaditeľ pivovaru Guinness) na stretnutí poľovníkov Wexfordskej zátoky pri rieke River Slaney v Írsku. Dostali sa k sporu o tom, ktoré lovné vtáctvo je v Európe najrýchlejšie - či kulík zlatý alebo jarabica. Hugh prišiel na to, že je nemožné zistiť, či má pravdu alebo nie. Dospel k názoru, že by bolo dobré, ak by to všetko bolo zapísané v knihe. Predstavil si, koľko takých problémov musí byť vo všetkých 81 400 krčmách v Spojenom kráľovstve a v Írsku. Jeho zamestnanec Christopher Chataway povedal, aby to začal plniť a povedal mu, že nech mu pomôžu Norrisa a Rossa McWhirterovcov. Boli to bratia-dvojčky. V auguste 1954 bola vydaná prvá takáto kniha - a to hneď tisícoch výtlačkov. A odvtedy sa vydáva každý rok.

Nejaké príklady:

1. Býk Archie – najmenší býk na svete meria iba 76 cm
2. Johanna Quaas - najstaršia gymnastka na svete má až 86 rokov
3. Doga Zeus - najvyšší pes na svete 223 cm
4. Zippo Lamborghinni - najrýchlejšia ovca na svete zvíťazila v 165 z 179 pretekov
5. Mustafa Ismail - najväčšie svaly na svete 78 cm
6. Big Jake - najväčší kôň na svete meria takmer 213 cm

Lívia Mrugová, 5.A

Vianoce očami detí

Rozhodla som sa urobiť reportáž o tom, ako si Vianoce predstavujú deti, teda Nikola Mrugová z 1.A triedy. Tu je náš rozhovor:

Čo sú podľa teba Vianoce?

Podľa mňa sú Vianoce o Ježiškovi a ako sa narodil. Prosto o tom. Ešte niečo, že rodina je spolu.

Aký darček by si si chcela nájsť pod stromčekom?

Chcela by som si nájsť taký darček pod stromčekom. Taký, aby sme sa všetci mali radi a lásku. A ešte dačo. ROBORYBU!

Čo sa u vás robí na štedrú večeru?

U nás sa papá!

Dobre. A čo také dobré sa u vás papá?

Oblátky s medom.

Ak by si si pod stromčekom nič nenašla, čo by si urobila?

Povedala by som, že prečo nič nie je pod stromčekom!

Naozaj?

Hej. Naozaj by som povedala, že prečo som pod ním nič nemala.

Cccccccffrrrrnnnnnnnnnnnn! Zaznel zvon a rozhovoru bol koniec...

Sára Liptáková, 8.A

Lívia Mrugová 5.A

Zábavné experimenty pre deti

Skúšajte pod dohľadom dospelých !!!!!!!!!!!!!

Pokus 1

Potrebuje: vodu, ceruzky, mikroténové vrecúško

Postup: Do mikroténového vrečka nalejeme vodu a to potom uzavrieme.

Do mikroténového vrečka budeme postupne opatrne pichať ceruzky tak, že vám ceruzka vyjde na druhej strane vrecúška. Ceruzky nechajte zapichnuté vo vrečku.

Výsledok uvidíte sami.

Pokus 2

Potrebuje: Ocot, jedlú sódu, 2 x pohár, balón

Postup: Pomocou pohárika nasypeme do balónika 1 alebo 2 lyžičky jedlej sódy. Do druhého pohárika nalejeme trochu octu. Hrdlo pohárika, v ktorom je ocot, navlečíme balónik a potom balónik prevrátime tak, aby sa nám vysypala sóda do poháru s octom. Výsledok vás určite prekvapí.

Patrik Koruna, 7.A

Čo sú to vlastne Vianoce?

Vianoce sú kresťanské sviatky, ktoré oslavujú narodenie Ježiša Krista. Pred nimi je prípravné obdobie - advent alebo ľudovo Filipovka. Obdobie, v ktorom sú zahrnuté aj Vianoce, sa nazýva vianočné obdobie. Od 24.12. do 26. decembra sú dni pracovného pokoja (vlastne čas, keď nejdete do školy a prázdniny).

Ako ich môžete chápať?

1. Narodenie Ježiša Krista, Narodenie Pána, Slávnosť narodenia Pána alebo zastarané ale stále používané Svätá noc ale aj Boží hod.
2. Obdobie od vigílie, Sviatok svätého Jána apoštola.
3. Vianočné obdobie, ktoré každý trávi podľa svojich rodinných tradícií

Lívia Mrugová, 5.A

Aký názov mali predtým?

Predtým ich názov znel Kračún, Hody ale aj Koleda. Kračún je slovanské slovo a používa sa i dnes.

O čom vlastne sú?

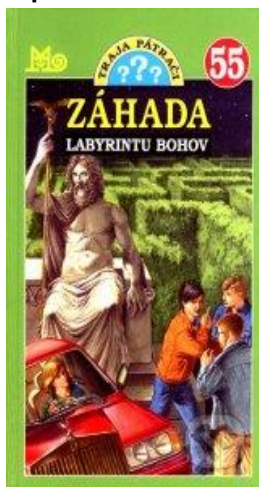
Vianoce nie sú o darčekom ale o krásnych chvíľach strávených s rodinou a blízkymi. Oslavujeme to, že sa narodil Ježiško. Viac myslíme na rodinu, nie na darčeky. Ak sa o to pokúsite, istotne sa vám to podarí. A hlavne nebudte smutní, keď si pod stromčekom nič nenájdete. Vianoce o tom nie sú. Myslíte na blízkych a na rodinu. Pripomínam to preto, lebo niektorí ľudia si prajú darčeky aj za 1000 € !!!

Vianočné zvyky na Slovensku

- bohato ozdobený stromček
- štedrá večera: ľud. kapustnica alebo kapustová polievka
zemiakový šalát
rezeň
- stavanie jasličiek
- divadlo - biblický príbeh
- adventný veniec

Lívia Mrugová, 5.A

Tip na dobrú knihu

Názov: Traja pátrači 55: Záhada labyrintu bohov

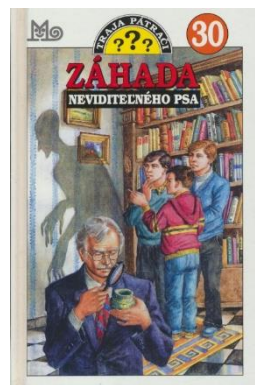
Autor: André Marx

Krátka anotácia: Režisér Eduard Truman kedysi natočil film s názvom Utópia. Okolo tohto filmu bol od začiatku veľký rozruch. Utópia sa nikdy nedostala do kín, režisér ju ukryl na miesto, o ktorom nikto nevedel. O 40 rokov si ľudia na tento film spomenuli a začali ho hľadať. Traja pátrači Jupiter Jones, Bob Andrews a Peter Crenshaw navštívia ešte živú herečku, ktorá vo filme hrala. Na základe jej spomienok sa pátrači rozhodnú ísť do sídla, ktoré obýva Trumanov syn. On ich požiada, aby film našli. Vraj sa nachádza niekde v labyrinte, ktorý sa rozprestiera okolo domu. Traja pátrači zistia, že nie sú jediní, ktorí film hľadajú. Navyše zistia, že počas natáčania sa stala záhadná vražda...

Názov: Traja pátrači 30: Záhada neviditeľného psa

Autor: Mary V. Carey

Krátka anotácia: Odkedy zmizla sklenená soška psa stavača v nájomnom dome na Paseo Place, dejú sa divné veci. V byte Fentona Prentica sa prechádza tajomný tieň, v byte makléra Murphyho vypukne požiar a keď ukecaná domovnička naštartuje svoje auto, vybuchne jej motor. Vo vedľajšom kostole sa zjavuje duch starého kňaza. Stoja za všetkými týmito vecami nadprirodzené sily? Alebo je za tým zvláštny mladík Sonny Elmqvist? Milovník mačiek Alex nie je o nič menej podozrivý. Je tu aj možnosť, že niektorý z poškodených sa od seba snaží odvrátiť podozrenie. Traja pátrači sa s týmito vecami popasujú a prípad vyriešia. Obe tieto knihy vrelo odporúčam!!!

Tomáš Sálus 5.A

Vtipy

Pes. Nejlepší přítel člověka.

„Pani, nekašlite na mňa, roznášate infekciu!“
„Ja že roznášam infekciu? Ja na vás kašlem!“

Indické příslovie:

Nikdy never svetlu v očiach muža, to len slnko presvitá cez jeho dutú hlavu.

Blázon naháňa doktora so sekerou v ruke. Doktor zabehne do slepej uličky. Teraz mu zostáva iba pozeráť sa na blázna a čakať na smrť. Blázon pribehne, vtisne mu sekeru do ruky a povie: „Na, teraz naháňaj ty mňa!“

Väzeň odsúdený na elektrické kreslo má posledné želanie.

Držať počas popravy sudcu za ruku.

T. Sálus, J. Budaj

Je to zelené a má to 3000 otáčok za minútu.

Čo je to?

Žaba v mixéri.

Anglický zákon zakazuje oženiť sa so svojou svokrou.

Typický príklad zbytočného zákona.

Krížovka

Učiteľka sa pýta žiaka: " Jožko, čo nám vieš povedať o lastovičkách?"

Jožko na to: " Ó, to sú veľmi múdre vtáky. Oni vždy v septembri (dokončenie je v tajničke krížovky)

tabu, Sanen, Ajan	udreli nohou	3	úkryt	indonéz- ska rieka		existovala	sťa	riadiaci orgán (skr.)	omotal, obkrútil	1	stará mama, po nem.
kvalitné uhlie					umelecký smer (barok)						
moravská rieka					pooko- pávam spôsob urážku						
nepretržité prebiehalo								Adriána (dom.) stavebný materiál			
hláska							Museum New Zealand spolovíce				nekovový prvok
druhá dvojhláska			tu máš sibírsky veľtok			čert kvalita					
	EČV Topoľčian tým smerom			začne plakať zhotovila šitím							
posvätný zákaz					malý kotol Klement (dom.)						
tiež			2 tankový zbor						nobélium (zn.) 4		
kalil sa								hromada ľudí zasievaj			
	slovenská rieka	letom sa spuť dolu 5					predložka nástroj pohoniča			trepaním strasie	nemýľ
Rómsky kongres (skr.)			amerícium (zn.) mongolskí pastieri			betón, po česky bitka					
Irena (dom.)				otlčiete ruské mesto							
Mária (dom.)					vyvaľuj oči spojka			peeel regional police predložka			
citoslovce poču- dovania							čistil od buriny okresný výbor				
zdravil pri príchode						rýpaním poškodí					
patriace Ane						handra na umývanie riadu					

Aktivity v našej škole

5.9.2016 - Slávnostné otvorenie školského roka 2016/2017

15.09. do 18.09.2016 - Medzinárodná spolupráca - Návšteva pedagógov našej školy v družobnej škole, v Pokupsku v Chorvátsku

24.9.2016 - Čisté hory

26.9.2016 - Deň eura 2016 okresné kolo v cezpoľnom behu

6.10. 2016 - Okresné kolo v cezpoľnom behu.

13.10.2016 Floorball Challenge 2017 – TV JOJ

13.10.2016 Krajské kolo v cezpoľnom behu

14.10.2016 Tatranská lyžiarska liga

21.10.2016 Stretnutie s veľvyslancom USA

24.10.2016 Medzinárodný deň školských knižníc

25.10.2016 Šarkaniáda

26. – 29.10. Českí učitelia z družobnej školy z Jedovnic na Morave na návšteve v našej škole

27.10.2016 Halloween

2.11.2016 Predsedníctvo SR v EÚ – beseda

8.11.2016 Obvodové kolo v stolnom tenise v našej škole

11.11.2016 koncert v Poprade (sláčikové kvarteto LENART a AMC TRIO (JAZZ)

21.12. – 22.12. – výstava pod názvom – „Technika – vedecká hračka“

1.12.2016 – divadelné predstavenie „Mníšky v akcii“ (Detské kočovné divadlo DRaK z Prešova)

6.12.2016 – Vianočný jarmok v našej škole

15.12.2016 – Vianočná akadémia

15.12.2016. prvé vydanie časopisu v školskom roku 2016/2017

Redakcia

Lomničan, časopis žiakov Základnej školy v Tatranskej Lomnici, **Číslo 1 – Jeseň 2016**

Redakčná rada: Jakub Budaj, Patrik Koruna, Lívia Mrugová, Alexander Nemec, Samuel Martyňuk, Pavol Roth, Tomáš Sálus

Zodpovedný redaktor: Mgr. Natália Turčeková

Výtvarné návrhy: žiaci ZŠ v Tatranskej Lomnici

Jazykový redaktor: Mgr. Natália Turčeková

Autor obálky: Tereza Vladárová

Technický redaktor: Jakub Budaj

Redakčná poznámka na záver. Ďakujeme autorom za ich príspevky a výtvarné návrhy. Prosíme žiakov, aby prispievali vlastnou tvorbou. Špeciálna vďaka za technickú výpomoc patrí **Katke Kandrikovej!** Pani učiteľke **Zuzane Kandrikovej** ďakujeme za pomoc s výtvarnými návrhmi.

ZÁKLADNÁ ŠKOLA TATRANSKÁ LOMNICA
VYSOKÉ TATRY